

SEVEROVY

léky jsou nejstarší a nejlepší

Kasael a chřipka, chřipka, nasazení, počátky srubochy, záducha a starších průdušek, zářít a nemoci plic a žlázy a jiné vyléčí zázračně.

Bolesti hlavy a jiné příznaky, jako i nervové bolesti každého druhu vředyky utíli a úplné odstraní vředy.

Zácpu, bolestivost a bolest hlavy, stvrdnutí jater a žlučových cest.

Zenské nemoci, nepravidelnost menses, pak při změně života a při jiných příčinách rozličných, odstraní záhy.

Rheumatismus kdekoli v těle usazen, bolest v zádech, svalů, kloubů a otekliny.

Křavky a jiné cizopánsky, hlísty a roupky i tasemnicí a vše vypulí.

Vředy, bolavky na nohou, neřizty, vyrážky, svrab, krlice a všecky nemoci kůže a krevní odstraní.

Křeče, revmatismus, suché klamání, otekliny, boule, dřeň, přehánění a bolesti na prsou, v zádech, kloubech a kostech odstraní.

Čezavku, písek a kámen močový a ledvinový, obtížná a krutá močení, zánět a jiné nemoci ledvin odstraní.

Rány a boláky žerstvé i zastaralé, opary, spáleniny, odřeniny, vředy, bulvy, boláky hojí.

Průjem, letní cholera, kolika, žaludková a střevní onemocnění, vředy, zářít a zánět střev odstraní rychle a úplně.

Malariai, zastaralou zácpu a bolesti hlavy, žlutou žilou, žloutenku, žluté skvrny v obličejí, nadýmání, zářít a mdloby, i nemoci žen léčí vředy.

Nechuť k jídlu, bolest žaludku, nezáživnost a zvracení vředy odstraní.

Vyrab hojí rychle.

Čapal očí, bolavé, slzivé, červené a zanícené oči zhojí brzy.

Vypadávání vlasů po nemoci, zrazení vlasů tam, kde pomoc jest možná.

Bolesti zubů rychle a jistě odstraní.

Strženinu křize, bolesti v jednom místě, křeč a revmatismus i zápal svalů, bolesti v prsou a v zádech odstraní.

Rozpraskané ruce a nohy, drsnou tvář, opruzení, vředy po holení hojí.

Kuří oka rychle a jistě odstraní.

Majetníky dobytka tímto lékem se chrání před nemocí.

W. F. SEVERA, český lékárník, CEDAR RAPIDS, IA. Kupujte Severovy léky.

Převodní dopis z Čech.

V PRAZE, 19. ZÁŘÍ '94.

Delegace. Těsně před odchodem z Prahy...

Rakouské delegace. Mladší se sešli, leč neměli bychom říkati šťastné, neboť hned v úvodních řečích...

Tatění proti Mladočechům je v proudu. Není diva, Voiby do svého se blíží. Proto nutno pracovat.

S hora bylo dáno heslo: Zničit v Čechách, kde jakou autoritu, zvaná žit, zlehčit a skompromitovat kde jako politické zvučené jméno, způsobit všeobecné podráždění, vzájemnou animositu a nechuť...

S presidentského stolce delegačního ještě nikdy opoziční slova slyšena nebyla. Proto ostrá slova Tiszova zarážila a způsobila domněnku, že nebyla poslední, ale že naleznou ozvěnu v dalších delegačních řečích maďarských i nemaďarských.

A tato domněnka není klamnou. Neboť jisto je, že některý maďarský delegát řečí svého presidenta povzbuzen zabušel ještě do pana Kalnokyho. Že pak čeští řečníci mlčet nebudou, toť na denní světlo jasné.

Po zahájení delegace nastalo představení delegátů csaři, trůní řečí a obvyklý cerkl. V tomto aktu pozoruhodno je dvojí. Panovník rakouský ve své řeči k delegátům pravil:

„Velice mne uspokojuje, že důvěra, kterou při posledním zasedání delegace v udržení a konsolidování míru jsem vyslovil, v nynější uklidněné evropské situaci dochází svého potvrzení, a že přátelské styky, jež s veškerými mocnostmi udržujeme, opravňují k naději, že i přístě nerušeně věnovati se můžeme rozvoji a zvýšení blahobytu našich národů.“

Vždy však zůstává tu jedna nutnost a moje vláda považuje za svou povinnost, aby na rovně s ostatními mocnostmi nedopustila v dalším vývoji branné moci nižádného přerušení. Návrhy mé válečné správy odpovídají oznamené loni v delegačních organizaci a progressi vojska, při čemž za základ vzat jistý ohled na naše finanční poměry. Bosna a Hercegovina budou i v r. 1895 s to, výdaje své správy z vlastních příjmů hraditi“

Jakž vidno poprvé nemluvil csař výhradně o „milých spojencích“, ba vůbec o trojspolku ani se nezmiňoval, a také o Bulharsku a Srbsku, na které vždy bývalo naráženo, se nepronel.

Z toho váží se úsudky, že csař s důležitosti místa vyhlásil politiku, na kterou naléhala česká opozice, žádajíc politiku shody a míru se všemi mocnostmi, nejen s Německem a s Itálií. Ale spíše se zdá, že Rakousko konečně uznáváje oběť trojspolku přinášené, nechce zbytečně mocné Rusko hýčkatím trojspolku drážditi k silnějšímu zbrojení.

Že nestala se zámka o Bulharsku a Srbsku, t. č. přirozeno. V obou státech hoří koudel a strkati prsty do ohně je nebezpečno. Jiná z delegací povšimnutí hodná udalost je, že v cerclu csař mluvil se všemi českými delegáty, kdežto v

letech minulých, je pravidelně opoziční. (Staročeši z toho vždy trpěli si potklibky a ignorovali Čechy.) Neklademe na obojí, první ani druhý moment vje nasazený, váhu, ale být to Staročeši, jasně by a hlásili do světa svět o... vítězné politice. My Mladočeši ovšem mlčíme. Vidíte jme v Rakousku. A slova jsou přece jen slova vádu, tím spíše a nále. Mimo uvedené příběhy delegace jsou v zárodku jednání. Dosud jednalo se v nich pouze o ministerstvu zahraničím v rozpočtovém výboru a tu utkal se jediný tam delegát český Dr. Pačák s Kalnokym. Leč o tom přitáče.

Tatění proti Mladočechům je v proudu. Není diva, Voiby do svého se blíží. Proto nutno pracovat.

S hora bylo dáno heslo: Zničit v Čechách, kde jakou autoritu, zvaná žit, zlehčit a skompromitovat kde jako politické zvučené jméno, způsobit všeobecné podráždění, vzájemnou animositu a nechuť...

Po tomto heslu každý měl přiležitost stopovati taktiku koaličního a videnského tisku: o každé nepatrné události poněkud jen jevíč charakter protimladočeský, tisk tento rozepisoval se v celých sloupcích, zjevily úplné bezvýznamné v tisku tomto zveličeny okamžitě ve skutečné Jobovy rány pro mladočeš, každý klep, každá pomluva a každý útok listů staročeských a oněch „mladočeských“ pokrokářských i radikálních, jež bohužel pro situaci porozumění neměly, v žurnálech úhlavních našich nepřátel chutě a okamžitě v pravidelně již rubrice byly otiskovány — nebylo zkrátka a dobře věci malicherné ano na mnoze i ničemné, aby z českých žurnálů nepoužil jí bezohledně nepřátelský tisk vládní i jednotlivých stran. Jakýsi oběh byl tu patrný: z „českého“ tisku klevety přenášeny byly do tisku německého, polského a maďarského a ochota tato aspoň tiskem staročeským splacována byla tím, že otiskovány navzájem a překládány do češtiny všecky perfidie a zákeřnické útoky proti poslancům svobodomyslným.

Však nedosti rychle jevil se našim nepřátelům úspěšný výsledek „poctivé politické práce“ opozice česká zůstala pevnou, i neobvyklá mimozákonná opatření zůstávala bez výsledku. Naše tu akce rozvinula se ve formě změněné. Bylo třeba podrážditi v Čechách samolibost některých odstínů, vyvolati pocit velikášství v nich, navnaditi je k roli samostatné strany a tiskový aparát nepřátelských stran opět počal pracovati plnou parou a v hranicích velmi širokých. Tisk nepřátelský chtěl stranu mladočeskou zničiti děj se co děj, proto na celé čáře pojednou dovozováno faktum pro znalce českých poměrů přímo směšné, že neexistuje více mladočeské strany, že je v úpadku, všecky její posice že v rukou drží nová strana tak zvaných pokrokářů, kteří prý s požadavky svými personální unie s Rakouskem, zavedení osmihodinové denní doby pracovní, oddělení církeve od státu, zákonné rovnosti obou pohlaví atd. zaujali myslé všeho českého lidu.

Bylo by komické domýšleti se, že nepřátelský tisk beze všech úmyslů jen tak zhořel počal ve velkém vyráběti reklamu pro pokrokáře. Za veškerou akcí byly zde prsty a mozky příliš známé a politikům českým bylo jasno hned, o čem běží.

Na jedné straně jednalo se o to, tendencím snižování opoziční činnosti poslanců svobodomyslných vyvolávati deserci v mladočeské straně ve prospěch prý živě mnohem ráznějším a bezohlednějším, tak zv. pokrokářů, vedle toho pak tisk německý doufal, že státním tímto manévrováním složí se pevnost vřty ve stranu mladočeskou, že poručí se veškerá disciplína, důvěřivost atd. — a což charakteristické je, v téže době již tisk tento manévroval i včel mřenějším živlům strany mladočeské, vylučuje kritickými barvami hrůzy, jež stoupáním radikalismu národ český očekávají, toto vše za tím úsilem ovšem, aby vadle umělého tvoření strany pokrokářské na druhé straně připravoval ústup směrem ku Staročechům, o což vlastně se jednalo.

Na jedné straně tedy mladočeská strana měla být hnána do krajnosti, aby řadou zklamání a outěch porážek se zkompromitovala a učinila nemožnou a na straně druhé již připravovaný živý obrozeného cooleru staročeského, aby ve všeobecné únavě, zklamání, roztrpčenosti a beznadějnosti pohodlně v přehodnou chvíli před lid zmařelými radikálními pokusy rozmrzený a v resignaci se ocitující předstoupili se starým programem vládní i oportunistickým. Je možno neviděti těchto intrik?

Leč je otázka, zdať se, nebo podaří se manévry. Mohli bychom dnes odpovědět, že nikoli, leč ponecháváme odpověď voličům. Ti už brzo pánům povědí, jak to vlastně v Čechách vypadá.

Že ale manévry něco přece dokázaly, toho netajíme. Dokázaly prodloužení výmínečného stavu. Však to my už v „Pokroku Západu“ dávno tušili, psali a konec konců i toho pověděli. Z toho vidno, že tažení proti Mladočechům dopadne asi zrovna tak jako křížácké tažení proti Čechům v bitvě u Domažlic... Mordie, bei Taus!

Konec zákona o zrušení porot. — Polovicí září tohoto roku vešly zase v život porotní soudy v Praze a v okolí, zrušené výmínečným stavem. Jaká byla působnost toho stavu, vysvětlá nejlépe z okolnosti zaručené, že výmínečný soud v Praze v době svého jednoročního trvání přiknul neméně než 230 let žaláře, z čehož polovina spadá na přečiny politické, neb politicky zbarvené. Tato cifra mluví. Proto také nastoupení porotních soudů bude v Praze vítáno.

Národopisná výstava v Praze r. 1895 truce na truce bude. Dějala jí opozici (ovšem tajnou) šlechta a také Staročeši, a proto proskakovaly pověsti, zúmyslně troušené, že s výstavy sejde. Leč národopisný výbor vydal prohlášení, že na určito r. 1895 národopisná výstava konati se bude. Otevřena bude ve dvou dnech svatojanských. Ruch na výstavišti je čilý, stavby se stavitelům zadávají, plány jsou hotovy. — O sv. Václavě koná se v Praze národopisný sjezd, který pochyby, jež dosud přes prohlášení výkonného národopisného výboru ostaly, nadobro zapudí.

Drobotiny. Pohřeb Náprstkův byl skvostný. Leč po pohřbu si klerikální a staročeské listy zaštekaly. Nechtěl prý Náprstek, aby mrtvola jeho byla spalena; to prý chtěli Mladočeši a paní Náprstková jim povolila. Nu, rozumíme tomu štekotu: Náprstek byl Staroček a přece po smrti dal první co Čech svou mrtvolu spáliti jako nějaký „svobodný zednář“. K vůli klerikálům Staročeši musili to (pro ně rehedu) za tušovat a proto svedli podnět spalení na — Mladočechy. Ale nepomohli si. Paní Náprstková veřejně prohlásila, že ne Mladočeši, ale sám Náprstek spalení své mrtvolky si přál a tím prohlásila tvrzení staročeské za lež. A tato lež i jinak se vymsti-

la. Roztrpčeny nad farizejstvím Staročeků, prohlásily ihned některé veřejně postavené a vážené osoby, že i oni po příkladu Náprstkův, kteří Staročechy tak páli, dají své mrtvolky spáliti...

Známy intendant Nár. divadla v Praze dr. Jerábek, o němž pro jeho neobstnost jme psali dříve často — zemfel. Rozumí se, že Staročeši velmi truchlili a docela přinesli i černý rámec v okásem: „Národní divadlo stihla rána... No, rána ta není ani tak velká, jako na příklad zážek Jerábekův hráti operu „Titus“ atd. Než mrtvému budí vás zapomenuto. —

Měsíc září počal u nás lijáky. Leč od 10. září pohoda se zlepšila a nyní máme krásný, teplý, jasný podzim. Na sbrání vlna a dobývání lepy a brambor čas velmi vhodný. Úroda těchto plodin, zejména bramborů bude slušná. — Americké noviny sas občas k nám docházejí.

— Jediná dívka Perry Davis Patu Killera utíká více k vypuzení bolesti a povzbuzení přirozené činnosti žaludku, než všechny léky světa. Všechno lékárnictví prodává Patu Killera.

Notá česká osada.

Čtenářové naši četli dojísta návrh p. Heinze na vyhledání místa pro založení nové české osady. Má-li se úmysl ten uskutečniti, jest zapotřebí aby se přikročilo k dílu, k činu, skutku. Nechtě tedy ti, kdož by se hodlali k osadě připojiti, přihlásiti se neodkladně, aby se vidělo, zdali se co má neb může podniknouti. Každý může přihlásku zaslati k Pokroku Západu a jeho jméno bude uveřejněno. Nechtě se hlásit jen ti, kdož hodlají osadu se účastniti a jsou pohotoví, když by k tomu došlo, dolar neb dva na výlohy svolených k tomu oti vyslanoc k vyhledání místa přispěti. Neshledá-li se takových aspoň 50 neb 100, bylo by ovšem zbytečno co podnikati, neb o úmyslu tom psáti a jiné latce místa ujmáti. Až posud přihlásili se:

- J. V. Heinz, Denver, Colo.
- F. Trla, Alleghany City, Pa.
- K. Stochl, Brainard, Neb.
- Jos. Novotný, Mantador, N Dak.
- Ant. Vejvoda, Alleghany Cy. Pa.
- John Polanský, Davenport, Ia.

Vojta Náprstek.

V době kdy jméno zesnulého V Náprstka po všech českých i zaoceanských vlastech ještě na všech rtech, vhod přijde mnohému číteli věrný obraz tohoto vzorného vlastence i šlechtetného lidumila. Obraz takový spojující v sobě dokonalou věrnost podoby elegantní a uměleckou úpravu při levné ceně, ve formátě 35—46 cm., vydal chvalně známý atelier umělce Gust. Langhause na Smetově, Karl. ulice č. 10. Připomeneme-li, že z ceny 60 kr. určeno jest 50% ve prospěch Ústř. Matice školácké, pak lze věru jen očekávati, že obecné účastenství odmění práci dobrou, snahu příkladnou. Zarámovaný obraz lze co krásnou ozdobu každého elegantního a vlasteneckého přibytku doporučiti. Dostati lze u vydavatele i ve všech řadných knihkupectvích a obch. papřem.

Kdo chce mít léky nejlepší, at koupí léky Severovy. Chraňte se léků padělaných!

Věčný žid.

Není díla, kteréž by v romanopisectví tak poutalo všechny vrstvy čtenářů jako „Věčný žid.“ Jest to román světoznámý, který každý čte se zálibením. Toto velké dílo, čítající 1226 stran, jest nyní k dostání úplné za jediný dolar. Sešit na ukázkou pošle se ochotně zdarma každému, kdo oň požádá pod adresou *Knihovna Am. Omaha Neb*